

Scheldgedichten

Willem Kloos, *De Nieuwe Gids*. Jaargang 9. W. Versluys, Amsterdam 1894,
https://www.dbnl.org/tekst/nie002nieu09_01/nie002nieu09_01_0029.php.

IX. Aan de quasi-artiesten.

Gij zult niet met een kroon op 't hoofd in 't Rijk
Der Lettren zitten ná uw dood, verdwaasden,
Gij knutslaars ijdelijk, die alleen maar aasden
Om eens te zitten, niet voor 't Volk, te prijck

Voor boeren, die dan zouden zeggen: 'Kijk,
Dat 's óók een knappe dichter, maar 'k bereik
Er niets van, met mijn dom hoofd, 't zijn verraasden,
Die liever zorgen moesten dat zij kaasden.'

O allen gij, die meent te zijn een dichter,
Maakt toch u-zelf een aantal ponden lichter
En weet wel dat onze echte kunst slechts daar staat,

Waar zij oprecht fier op haar beenen waar staat,
Weet toch dat Uw taal slechts in MIJN hand's veilig,
Wijl Zij slechts in MIJN hart is heilig, heilig.

XXII. Epigram.

Herman gaat nu studeeren in Dante en de Chemie,
Hij moest liever sturen aan zijn Tante een Colibrie.